

taget en saadan Bending. Udvalget har nu ikke ment at kunne gaa ind paa en vedvarende Understøttelse til ham, fordi han har Pension; men man har dog sluttet sig til i alt Fald at give ham en etaarig Understøttelse af 200 Kr., for at han kan blive anbragt paa en eller anden Anstalt for aandssvage. Han har allerede i flere Aar været umyndig og maa vist betragtes som aandssvag, saa vidt Udvalget har kunnet forstaa efter de indhenteede Oplysninger. Det maa vistnok derfor anses som for rigtigt at faa ham anbragt paa en Anstalt som Ebberødgaard eller lignende, og det er for at lette dette eller for i det hele taget at gøre det muligt at faa ham anbragt, at man har bevilget disse 200 Kr. for et Aar.

De Krigsministeriet vedrørende Endringsforslag til § 26 skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Om dem gælder ganske det samme, som jeg udtalte om største Delen af Forslagene under § 22, idet de alle angaa Forhold, som ere bleve behandlede og afstemte ved 2den Behandling. Kun er der nogen Forstel med Hensyn til Forslagene under Nr. 250 og 251, idet der her er foreslaaet en noget mindre samlet Sum end den, den højtærede Minister forlangte til 2den Behandling; men Udvalgets Flertal har ikke ment at have særlige Grunde til at forandre sin Indstilling ved 2den Behandling og foreslaar derfor de opførte Forhøjelser udstemte.

Nøkkentved: Paa Mindretallets Begne skal jeg tillade mig at fremkomme med et Par Udtalelser vedrørende Krigsministeriets Budget. Hvad angaar den ansøgte Bevilling paa § 3, er det selvfølgelig en Stanslag, om man vil gaa til at betale en højere Præmie, eller man vil betale en større Sum til Byggeforanstaltninger, som kunde betinge en lavere Præmie. Det er et Regnestykke, som kan gøres op paa forskellig Maade. Udvalgets Flertal har gjort det op, saaledes at det blev mere besparende at betale en højere Præmie, medens Mindretallet anser det for heldigere at udføre disse Byggeforanstaltninger og derved bevare en lavere Præmie. — Paa § 22 findes jo den lange Række Endringsforslag, der ere tiltraadte af Mindretallet under Nr. 30, som det hedder. Men jeg tror ikke, det er Umagen værd at udtale sig om disse Endringsforslag, som jo ere vel bekendte for det høje Ting. Der er kun et Par enkelte af disse Endringer, som jeg vil sige nogle Ord om. Endringsforslaget under Nr. 168 angaar et Bestillingstillæg til Generalkommandolægerne af 2000 Kr. Det blev nægtet

i Fjor og er desværre ogsaa blevet nægtet i Aar, uden at Mindretallet har været i Stand til at kunne se andet, end at der her foreligger noget, der, om det ikke kan kaldes en Ubillighed, dog næppe kan anses for at være billigt. Der er stet store Forandringer med Hensyn til disse Lægers Virksomhed, som i øvrigt ogsaa med Hensyn til de fleste andre Embedslægers Virksomhed i den senere Tid, idet det nu ikke længer blot drejer sig om at kurere de syge, men tillige om at forebygge Sygdomme, og denne sidste Del af Lægernes Virksomhed lægger betydeligt Beslag paa deres Kræfter, fordi de skulle iagttage en Mængde hygiejniske Foranstaltninger og Sikkerhedsforholdsregler o. s. v., o. s. v., hvad der navnlig nødvendiggør et meget betydeligt Administrationsarbejde, som væsentlig falder paa de to Generalkommandolæger. Det maa nemlig herved tillige erindres, at mens den Gage, der gives andre Embedsmænd, er saa stor, at Staten forlanger og kan forlange, at de til enhver Tid, og saa længe det skal være, staa til Statens Disposition, saa er det noget anderledes med Lægerne, idet den Gage, de faa, nærmest maa betragtes som et Honorar, da man forudsætter, at de desuden skulle have fornøden Tid til at drive privat Praksis. Ellers vilde det selvfølgelig være urimeligt at byde Hærens ældste Overlæger en Gage paa 3600 Kr. Naar man nu som her paabyrder disse to Generalkommandolæger, de to ældste Læger, et betydeligt administrativt Arbejde, er det dem aldeles umuligt at passe en privat Praksis i større Udstrækning. Som Følge deraf forekommer det os, at det vilde have været billigt, at man havde accepteret Ministerens Forslag og bevilget hver af disse to Læger et Tillæg af 1000 Kr. — Endringen under Nr. 77 skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da den ærede Ordfører for Udvalget har omtalt den.

Derimod er der Endringen under Nr. 188, som fortjener et Par Ord. Den højtærede Krigsminister har jo indsat denne Annærkning om, at besparede Beløb paa forskellige Underkonti kunne forbruges paa andre Underkonti. Han vil derved opnaa, at der for det første vises den fornødne Sparommelighed derved, at der paa en Maade bliver sat Præmie paa Sparommelighed, idet man fik Lov til at bruge det besparede Beløb. Og man vil tillige opnaa en anden økonomisk Fordel. Det er nemlig den, at saadanne besparede Beløb i Reglen anvendes med ulige større Økonomi end de særlig bevilgede Beløb, og det gælder dog om at faa saa meget som muligt for Pengene. Det er altsaa en meget økonomisk